

בלידנות לעוזן בפרשת השבע

ערוכים בידי ד"ר נחמה ליבוביץ

סנת הספרים

חיי-שדה (אמכ"א)

פרק כ"ד

א. שאלת כללית:

אברהנאל מבקשת פירוטנו:

למה צוה אברהם יקח אלה מבנות הכנענים, האם טני חמי עובדי עבודה זרה, גם בעבר הנחר היו כן ומה הויאל בתקנות? והנה: אם יצחק צוח ליעקב כן, היה מפוני. הגסיוון טראח טהיו מורה רוחלו ולרבוקה שלא נשא בזאת אברחות. ומדוע הרחיק בנות כנען ולא הרחיק בנות בתואל ונחוור שהיו רעים וחטאים מצד אמונותיהם (כאנשי כנען), כל שכן אמר "אשר אנכי יוסב בקרבו" – דרישתו חז"ל על ענרד אסכול וממרא. האם היו אנסים טובים ובעל בריתו ולמה אסרים?

והנה הסיבות אחידות להאלתו:

המדרשה הגדולה בראשית: כי אל ארצי ולא מולדתי תזר: והלא כולם עובדי עבודה זרה, דכתיב (יחותע כ"ד) "בעבר הנחר ישבו אבותיהם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור זיבובו אלוהים אחרים" – ואברהם יפא מה?! אלא אמר אברהם: הויאל ואני מגייר – אגביר מMattaphati ומביית אבי, שכן קודם לכל, ולא עוד אלא שכן קרווי מזובבה". מכאן אמרו: לעולם תחא דעתו טל אדם קרוביה לקרוביו, ואם יס לו (קרוביים) עריה בסופתו, וכן הוא אומר (ישעיה נ"ח ז") "ומבשור אל תתעלם".

דיסונת הר"ן (רבנו נסים) על התורה: (מתוך הדרשת החמיטי):

המצוות דהעברות אשר בתורה הם על חי פניות: מאט ציעקו רום בגוף ובנפש, כמלות וכמעשים, ומהם טיעשו רום בנטף בלבד אמרונו. והנה אוותם פיעמו רום בגוף ובנפש, הם אסר יעסן רום אל הבנים המשתללים מהט, בטעאה ונקמה וכאזוריות וככימחה ורכילות, ודומיהם, שכן יעסן רום מהעד THEN עבדות, ובגבע, לפי מהדרות יפעלו בלחמות, כמו שליחות יעסן אחונת במידות. כי כמו כאשר היה דם הלב רוחה, היה האדם כען, וכן מי קיצע יעה דם לבו רוחה. הנה אם כן אוחנן המידות יחייבו המזוגים הבוגרניים ולזה ימך ענינים לבנים, זה רועם ענני בגען.

אמנם הדברים העומדים רום בנטף בלבד והם האמורנו עם היוחן כוזבות ורעות, לא יחתטו בטעאות. ולזה לבן ובתאייל עם היוחם עובדי עבדות כובדים לא היה מחויב ליעבור רום לבנייהם, ולכן בחר אברהם בטה ונחיה בנות הכנענים. ולכן היו האבות מוחתן בטעאה כנען לחיות הכנותיהם הלביות (=מלסן 'לב') רעות ומועברות לבנייהם אחריהם על האץ אמרנו, כי הן רשות הנפש והגוף וכלן ימכו לבנייהם אחריהם.

טמואל דוד לוזאנטו:

אם היה מוחתן בהן, ראוי לא יתכן לישראל להוריית הכנעני מארצו, אחרי היותם אחרים, כמו שלא יתגרו מלחמה במואב, עמו ואדום.

- (1) מה ההבדל בין סלע המזובות?
- (2) המוכל להוביה מפסוקים בפלחת לך לך חיין לקיבלו את מוחתו טל המדרשה הגדולה?
- (3) המוכל להוביה מפסוקי התורה שבאמת היה רוע אנשי בגען מזה מהין שתארו הר"ן?
- (4) המוכל להוביה מפסוקי פורת לך לך, טאיין ממס מוחתו טל טד"ל?
- (5) המוכל לחות תרובה אהלה לשלוח אברהנאל מლוסת המזובות הנ"ל?

ב. שאלות בדבראי:

(א) מה הם "הטעמי הרבים" הבא דוגמאות!
לאחרם מהם!
(הוועח ח"ז) "אולי יעהה זריפה יאכלוּהו"

(ב) מה ראה להביא ראייתו דוקא מהולע,
ולמה לא יביא ראייתו מן הקروب לו
مبرאשית כ"ז י"ב?

ה הוא ימלח מלאכו: חפייה, ואלו
חיתה גבואה, לכמה אמר (פ"ח)
ואם לא חאה האטה?"

ה לא חאב לכה: טיעמוד בארץ-ישראל,
טעט "לא חאב" בעבור אברהם זה הוא
דבריהם כ"ז י"ב?
העיקר.

(ח' - סדרה מס' א')

מה קלה לו?
האיין סתייריה לפרטיו שטנואל א'.

פרק ו' פסוק ט'?
מה היא "הפיילה הנביא"?

למי הוכחה ה' בחלוט?

מי הוא "קליה ה' לעזרו"?

למה סבורייס "הרבים" סלא טאל
כהוגן, מה פסול מגאו בבקחו?

מה טמאלץ אותו לפרש (כ'ג')
ויאמר בת מי אה' - נבר?

אמר לה קודס?
לטם מה מצעט הראב' ע' כאן את
פסוק מ'ז?

מה פירוט דבוריו האמורוניים
ודרך יונתן אחרית?

לטם מה מצעט הראב' ע'?

על צפנה בענץ על ראב' ע' פרשו:

בעל צפנה בענץ על ראב' ע' פרשו:

ר' אברהם חבר זה הפירוש בעיל ר' ר'...

כמו חתוב בפרש ויטח ב' "ויזדרה

במצח."

לו הטעמ" (בחומשיים יילנו הודפס

בל"ג: ד"ה כראות פג' אלוהים) וזה

היה בבודאו מספרא לארכץ-ישראל, ואז

לא ראה כי בנות יHAMAL היחסות

במץרים ובארץ-ישראל מביאות נזמים

באך תלוין בנקבים שנזכרו באך,

בדרך שנוקבות באוזן, ועל כן פרש

ככה.

הסביר, על מה נטען ראב' ע' בלטזון
הכתוב?

לטם מה הויסף ראב' ע' מלימ. אלה, גגד
מה פונים דבוריו?

5) י"ב ד"ה הקורה נא לפני: כתעם הכן חפי
לפני, וכן (כ'ז) "בי הקרה
ה' אלוהיך"

5) י"ד ד"ה אותה הוכחה: נסמרק העבד על
חפלת הנבגא, וחטא ענהו והוכיח
בחלום על ידי המלאך ש嘲א סליה
ה' לעזרו.

והעבד חשב, כי אין עם נדריב
כמו משפחתו אדוניו.

ורביכים ייחמו באמרים, שלא סאל
כהוגן, ולא ידעתי ל... כי אלו
היחח נערת אחרית ליטקחו וויזדרה
לגמריו ומצעא שהיא מטעמה אורתה,

היה עוזב אורה ולא הפסח כלום.
כי "ויאמר בת מי אה' ארוו' וכבר

אמר לה קידם ריחן לה כלים,
ובכן אמר (פסוק מ'ז) "וasaל אורה

ויאסיט הנזם"; וככל הדבר, החתפלל לה, סיוכיה
אותה ממופחת אדוניו, וההוכחה,

טעסה דרך מוסר, כמו בת נדריב,
והלט טמע חפלתו.

ודרך יונתן אחרית.

8) כ"ב ד"ה נזם: יש נזם טהו באך, גם באוזן,
ולפעל האך יורד מעיל פtileל קסוד

בל'ג: ד"ה כראות פג' אלוהים) וזה
היה בבודאו מספרא לארכץ-ישראל, ואז

לא ראה כי בנות יHAMAL היחסות

במץרים ובארץ-ישראל מביאות נזמים

באך תלוין בנקבים שנזכרו באך,

בדרך שנוקבות באוזן, ועל כן פרש
ככה.

הסביר, על מה נטען ראב' ע' בלטזון
הכתוב?

7) נ"א: ד"ה מניקתה: ביום הקדמוניים.

ג. ד': ח' אלוזי הטעמים אסוי לקחני מבית אב'

בצ'ג: ולא אמר "ואלהי הארץ" ולמעלה הוא אומר (ג') "ואמבעיך בה" אלוהי
הטעמים ואלהי הארץ". אמר לו: עכשו הוא אלהי הטעמים ואלהי הארץ תחרגתתיו

בפי הבדיות, אבל מטלחתני מבית אבי היה אלהי הטעמים ולא אלהי הארץ,

שהלא היו בא עולם מכידים בו וחומו לא היה רגיל בארץ.

אבן-כטפי טענה בסוף ג' ד"ה אלהי הטעמים ואלהי הארץ.

ואין קוטיה, כי אחרי כן לא אמר רק "ואלהי הטעמים", כי כבר הודיעו,

וחביביאור חד' ועוזיבחו איינו תפפ'.

1) הסבר את המלים חמיאזיגות בק'?

2) מה ההבדל העקרוני בין שתי היטוטה הפרטניות המיזוגות כאן ע'?

תני הפרטניות?

הסאלות המסומנת א' קשות והמסומנת א' קשות ביחסו, יפתחו כ"א לפי הכתחו.

שאלות וגם תשובה יט' לסלווה לד"ר נחמה ליבוביץ, קריית-ממחה, ירושלים.